

Najsvätejšia Trojica 2024 B

AI Raz sme s našou farskou gazdinou v Papue Novej Guiney hodili reč aj na téma Boha ako Trojice. Ona už bola životom ostrieľaná, veľmi verná službe, ale niekedy dokázala prekvapiť niečím osobitým. Raz mi povedala: „Pata, mama Maria – em i namba for insait long God Triwan, ha? Otče, však je Mária štvrtou osobou Najsvätejšej Trojice?“

KE V dnešnom evanjeliu počujeme odkaz, ktorý Ježiš dáva svojim učeníkom: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal.“

DI Ježišov odkaz, ba príkaz je jasný. My, čo sme v Boha uverili, máme ostatných učiť kto Boh je, ako žije a čo robí. Často sa stáva, že veriaci sa uspokojia s tým, že veria v jedného Boha. Ako vieme, v jedného Boha veria aj Židia, aj vyznávači Islamu. Aký je teda rozdiel medzi vierou v jedného Boha medzi týmito 3 náboženstvami? Použijem skúsenosť z prednášky o Bohu z Írska. Profesor dogmatiky sa nás študentov spýtal: „Viem, že veríte v jedného Boha. Ale v ktorého jedného Boha to vlastne veríte?“ V triede bolo hrobové ticho. Nikto sa nezmohol na zmysluplnú odpoveď. Vtedy sa s pokorou jemu vlastnou profesor vyznal: „Verím v jedného Boha, ktorý je Otcom Ježiša Krista.“ Druhú skúsenosť mám zo seminára v Papue Novej Guiney. Mladý profesor filozofie sa podelil: „Bol som na konferencii o Bohu. Vzišla tam aj otázka, aký je rozdiel viery v jedného Boha u Židov, Moslimov a Kresťanov. Zaznela tam aj takáto odpoveď: Boh Židov a Moslimov je tak povediac „sólista, samotár“. Boh Kresťanov je spoločenstvo, dokonca možno povedať rodinné spoločenstvo. Boh Trojica je Otec, Syn a Duch Svätý. Scott Hahn v knihe *First Comes Love /Prvá je láska/* píše, že v Bohu je mužský princíp – Otec, ženský princíp Duch Svätý (v Biblii ženského rodu) a ovocie lásky oboch – dieťa /Mária počala Ježiša z Ducha Svätého/. Trojica je prototypom rodiny. Naš Boh je veľmi rodinne založený. Však sme aj stvorený na Boží obraz a podobu. Preto je tradičná rodina hodnotovo najrozšírenejšia.

PAR Ak je Boh náš Otec, my sme sa krstom stali jeho najvlastnejšími synmi a dcérami /každého z nás pozná po mene/. Ježiš je náš najstarší brat a my sme jeho bratia a sestry /každého z nás pozná po mene/. A čo sa tretej osoby týka, Písmo nám hovorí, že naše telá majú byť chrámami Ducha Svätého. Tým najkrajším a vzorovým chrámom Ducha Svätého je Mária, ktorá bola plná Ducha Svätého. A možno preto tá farská gazdinka povedala, že Mária je 4. osobou Najsvätejšej Trojice. Tu by sa mohlo nadnesene podotknúť, že najviac Ducha Svätého majú asi tí, ktorí sú najobéznejší. Čím väčšie telo, tým viac Ducha Svätého. Takto to však samozrejme neplatí.

Tento náš rodinný Boh je stále s nami. My na to zabúdame. Preto nám dal 3. príkaz svätiť nedeľu a v nej Bohoslužbu, aby sme sa mohli ako rodina stretnúť a „porozprávať sa“. Pozrime sa na sv. omšu z tohto rodinného pohľadu. Začíname a končíme ju v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Všetky modlitby v omši sú adresované „ockovi“ /až na jednu výnimku/. Otecko k nám hovorí ústami prorokov a ústami nášho najstaršieho brata Ježiša /Bohoslužba Slova/. Všetko sa to deje v Duchu Svätom. Omša je rodinná liturgia vďačnosti, ktorá nemá obdobu a je nenahraditeľná. To je niečo úžasné – stretnúť sa aspoň raz za týždeň s celou rozvetvenou rodinou. MY Toto tajomstvo silne rezonovalo aj v živote sv. Arnolda Janssena. Jeho vlastný otec ho viedol k láske k Vtelenému Božiemu Slovu – Kristovi. Tento vplyv sa odrazil na mene rehoľno-misijnej spoločnosti, ktorú založil a nazval Spoločnosť Božieho Slova. Jeho viera sa však prehlbovala a neskôr sa šialene zamiloval do Ducha Svätého. To až tak, že požiadal Vatikán, aby členom Spoločnosti Božieho Slova dovolili nosiť nie čierne habity, ale červené na znak úcty a poslušnosti Duchu Svätému. Kardináli v červených reverendách ako tzv. kniežatá cirkvi o tom nechceli ani počuť. Považovali to za trúfalosť. Tak nám dovolili nosiť čierne habity s cingulom /pásom okolo bedier/ zvnútra červeným. Sv. Arnold v ošiali lásky k Duchu Svätému založil dve ženské rehole Služobnice Ducha Svätého – ľudovo modré sestry a tiež Služobnice Ducha Svätého večnej poklony – kontemplatívne sestry, ktoré nosia ružové habity, preto ľudovo ružové sestry.

ADE Denne sme Trojicou, touto Božou rodinou pozývaní k osobnému vzťahu. Jezuita Józef Augustyn v knihe *Štvrťhodinka úprimnosti* dáva taký jednoduchý návod ako tieto vzťahy rozvíjať. K Bohu Otcovi hlavne vďačnosťou /v každej omši sa modlíme, že je to dôstojné a správne/. A že máme denne za čo ďakovať, to nám je asi nad slnko jasnejšie. K Ježišovi môžeme svoj vzťah rozvíjať tiež vďačnosťou za jeho utrpenie a milosrdenstvo. On sa zmilúva nad našimi hriechmi – je Baránok Boží, ktorí sníma hriechy sveta. Duchu Svätému môžeme ďakovať za sviatosť posväcovania, ale tiež ho prosiť o milosti pre rôzne udalosti každého dňa, aby sme sa stávali kvalitnejšími chrámami Ducha Svätého. Takto už jediný Boh nebude pre nás vzdialený neosobný individualista a samotár, ale člen rodiny. Zakončím modlitbou sv. Arnolda Janssena: „Nech žije Svätý Trojjediný Boh v našich srdciach i v srdciach všetkých ľudí.“ Amen.